

НЕЗАВИСНА И ОБЕДИНЕТА МАКЕДОНИЈА - ДЕЛО НА МАКЕДОНЕЦОТ!

МАКЕДОНИЈА

Со поделбата на Македонија во Букурешт е разбиено македонското геополитичко, економско, национално, политичко и духовно единство, но наспротив кога и да е Македонија ќе биде самостојна и обединета земја. За тоа гарантираме ние Македонците. Голема Македонија ќе биде најдоброто разрешување на македонското прашање, како за самите Македонци, така и за Србија, Бугарија, Грција и Албанија, но и за европскиот мир. Само со територијалното обединување и со политичката независност на Македонија е решението таа да не исчезне како политички и географски поим. Во овие сегашни времиња идејата за Голема Македонија е илузија и носи војна, додека обединета Македонија во границите на Европската унија значи мир и дава можност за дејствување. Со терор и со убиства кои би се вршеле заради отстранување на некој премногу опасен елемент по македонското прашање не се постигнува целта, зашто теророт и атентатите можат да создадат само маченици за идеја, но во денешно време тоа не се исклучува од примена, како крајна и единствена можност за постигнување на целта откако биле применети сите други политички можности, а со нив не се постигнал никаков напредок. Има многу примери од ова време, кои ја потврдуваат оваа теорија. Ако досега имало македонско прашање, разбирливо е дека ќе го има и во иднина и покрај негирањето кое се случува денес, само поради фактот што во Македонија, и покрај тугите пропаганди и интереси, имало и ќе има Македонци и македонски интереси како самостоен политички фактор. Нас лошо нè знаеја и лошо нè познаваат, но ние ќе се "добере" до триумфот

на нашето праведно дело. Македонците не се безволни и несвесни дивјаци, кои според уверувањето на нашите соседи, многу лесно би можеле да се асимилираат и интегрираат или да исчезнат од нивните замислени држави на присвоената македонска територија. Напротив, ние сме целосно конституирана нација, која во еден период располагала со неспоредливо побројна и поразновидна интелигенција, отколку што била онаа на нашите непријатели околу нас.

Македонската нација е создадена историски, таа не е плод на умот на овој или на оној, туку на историски стекнати околности и претставува една географска, историска и духовно-културна целина со ист јазик, култура, традиција, песни и друго, односно географски е определена во своите граници и ден-денешен води борба за свое ослободување. Ние располагаме со многу имиња на општествени и културни дејци, кои го положија животот за слободата и за културата на својата Македонија. Јунаците паѓаат, но земјата напоена од нивната бујна крв го воскреснува нивниот дух во лицето на идните поколенија.

Ние имаме стара и висока македонска култура, почнувајќи од времето на првата држава во Европа. Во нашата земја македонска и од родот наш македонски се родија, живеја и дејствуваа на исполнувањето на Светото Евангелие, угодни на Господа рожби, удостоени со блескави светителски ореоли. Тие се потврдија во светоста и остануваат вечно да живеат. Тие се патоказ за сите македонски генерации низ сите векови. Тешко и многу одговорно е да се зборува за овие големи македонски светители, за делата на овие бесмртни великани, кои го овековечија и го

осветија своето име и името на својот народ и на родната библиска земја Македонија. Тие за Македонија станаа Христово знаме, знаме на македонскиот непокор и опстој. Тие се зраци на големото Сонце на правдата - Христос. Низ смрт отидоа во вечен живот и нивниот дух ќе живее вечно. Силни ревнители за Живиот Бог, праведници, страдалници за вистината, Вие живеете по Евангелската заповед, во чистота и светост и умрејте за Божјото Свето име и името македонско...

Негирањето и непризнавањето на македонската држава, народ, име, јазик и Светата црква, може да им годи и да им е пријатно само на нашите душмани, но ние Македонците не смеаме да се раководиме од укажувањата и од сфаќањата на Европа и на Западот и од директните интереси на соседите. Ние сме Македонци и за нас на прво место се интересите на Македонија и на Македонците, а дури потоа другите интереси. Ако народите имаат право сами да ја определат својата судбина, исто така, и македонскиот народ го има тоа право и за определувањето на својата судбина нема зошто да ги прашува соседите, Европа и светот. Туку, пред сè, себе и само себе. Добро е што ние имаме македонска национална култура и историја, зашто тој факт го вооружува македонскиот народ со непобедливо оружје во неговата борба за слободен национален живот, како рамноправен член во бројот на културните народи. При целата своја висока култура, Европејците едвај почнуваат да забележуваат дека спасот на европскиот мир не е во прикривањето на вистината и поддршката на балканските соперништва за хегемонија на Балканот, исто така, не е и во балканската рамнотежа

ската рамнотежа преку поделбата на Македонија за сметка на истата, туку во создавањето на Големата Македонија, како една неутрална, гарантирана од големите светски сили, независна држава на Балканот, што еднаш засекогаш ќе им стави крај на балканските соперништва за превласт и хегемонија и ќе внесе мир во Македонија, на Балканот и во Европа. Нашите соседи треба да помнат едно - дека во Македонија има население со огнено патриотско чувство и со определена национална свест, за кое треба да се води точна сметка и да се исползува разумно за доброто на самото месно население, а исто така и за доброто на државите во кои живеат Македонците. Зашто тие треба добро да помнат дека тоа национално чувство и свест кај Македонците постои не од вчера како што мислат тие од времето на Егзархијата, туку многу поодамна

од нашето историско наследство и пред основањето на Охридската архиепископија, во текот на целото нејзино постоење и по нејзиното уништување, до ден денес кога Господ повторно нè прослави, зашто само ние Македонците посакуваме и успеваме да ја вратиме честа на древната света Црква - Орхидската архиепископија од која произлегува - Македонската православна црква.

Нас Македонците и нашата Македонија нè имало, нè има и секогаш ќе нè има. За-рем вие служители на демонот и грешници пред очите на Бога не сфакате дека тоа е Господова желба, ние да имаме свое име, своја земја, своја црква, свој јазик и свои македонски национални чувства и да создаваме македонска култура како што тоа го правеле и пред вие да постоите. Тоа е македонското национално чувство, тоа е историскиот повик на Македонецот,

кој може да го исполни само како слободен и рамноправен граѓанин на Европа, каде повторно ќе се обедини Голема Македонија, каде на Македонецот ќе му биде дозволено да мисли, да чувствува, да зборува и да дејствува како Македонец. Не играјте си со нас, зашто повторно би можело кај некој од нас да се повампири болеста тероризам, а во вашите метрополи би можел да удри громот на смртта. Не нè терајте на тој чекор, зашто иднината е во зближувањето, заемното разбирање и соработка за општ мир и просперитет на Балканот и во Европа. Оставете им ја Македонија на Македонците. Македонија, исто така, има свои интереси и своја политика. Тие им припаѓаат на сите Македонци во неа и во нејзините поробени и анектирани делови. Македонија не треба да бара помош надвор од себе, туку во самата себеси. Веќе е време сите Македонци да го прегрнеме заедничкиот интерес со здраво расудување за иднината, зашто како по некое непипшано правило, историјата се повторува, а ние речиси секогаш сме трпеле и сме губеле. Секој Македонец треба добро да разбере и да не заборави дека слободата не е подарок, туку крвав откуп, платен со илјадници жртви, кои сме ги давале и продолжуваме да ги даваме. Македонецот треба да е горд што е Македонец и да не жали ако и животот го даде за своите свети идеали, и до последен момент да работи за доброто на својата земја и народ. Затоа политичката желба на широките маси на македонскиот народ за обединување на Македонија и мислата за Голема Македонија во границите на Обединета Европа нека е трајна и нека е во срцето на секој Македонец. Амин.

Многу поздрави до нашата Македонија. Многу пофални зборови за Вашата досегашна работа преку која ги будите македонскиот дух и мисла. Преку вашиот неделник јас го научив моето четииво за македонштината.

Дука Пандур Македон

МАКЕДОНСКО
СОНЦЕ

ЗА СИМЕ ПАНДОВСКИ ВО БИТОЛА

М
У
Д
Р
О
У

Таму, на малата сценка, со благородната публика се случи чествувањето. Му дававме почит нему, на Симе Пандовски, починат минатата година, кој пред петнаесеттина години со куфер полн со книги се врати во Република Македонија од Торонто, Канада, и почна да издава книги за забранетата македонска историја. Си спомнувам кога прв пат в рака ми паднаа неговите вредни книги, на почетокот на 90-тите, како да ме беше облеал зрак светлина, ми се отвораше азното со македонската историска вистина, а тогаш за македонската потисната историја молчаа и не знаеја многумина. На култните трибини "Македонците од древнина до денеска", наназад 10 години на "Дионисовите чествувања" со "Скрб и утеха" беше еден од првите учесници, скроман, со одмерен збор и со македонска сила во духот. Како сега да го гледам, допатува од Битола со автобус, седнавме крај Хомеровиот Аксиј, денешниот Вардар, во истата река во која старомакедонската царска лоза Пеонците го капеше својот цар, исто како што и денес на Водици се капеме со крстот, како што Орфеј - македонскиот митолошки цар исцелуваше со реката. И почна со кротки думи да си ја отвора македонската душа...

"Македонец сум... тоа ми е доволно... дишам и сум среќен...", потоа ракажуваше за книгите, за канадските македонски битки, за лажната историја на доминација...

Таму, на малата сценка во градот на министерот за култура, во Битола, се случи чествувањето. На големата сцена, битолчани со театарот имаа премиера. А сепак, ете им дојдоа и сценските посветеници од театарот "Скрб и утеха". Беседеше арх. Вангел Божиновски. Позеде збор. Му даде умност. Божилак се точи во думите. Треба да се има срце, духовна сила и да се глаголи за македонството. Ретки

се Македонците како Вангел. Бодинаше со речта. Така. Поа Дионис позема со театарот скрбен. Александар Македонски, Ѓорѓија Кастриот, Марија неговата жена, Ристо Шишков, Филип Втори, Свети Кирил Солунски, Самовили, Принцеви, историски ликови кои живеат и им ги полнат душите на гледачите. Беше една од оние вечери кога театарот просветлува и слави. Прашајте ги битолчани колку траеше ракоплескањето за претставата. Опитајте ги. Не знам дали беше дојден и министрот Баге кај своите? Но, ете му дојде "Скрб и утеха" во градот не на конзулите, туку на древните и славни предци од Хераклеја, недалеку од храмот на Тиха, мојата именителка и Кума од Чепингово, меѓу Прилеп и Битола, во Пелагониското поле. Распрашајте ги гледачите колку траеше ракоплескањето по претставата, не само од битолчани, оти имаше и леринчани, скопјани, прилепчани, кочанчани, од Торонто од Канада...

"Цел живот одам в театар, ама ваков немам гледано?!", видно возбуден зборува еден од гледачите, братот на сопругата на Симе Пандовски. Леринчани ми рекоа нешто што ќе ви го соопштам и вам.

"Да имаа Грците ваков 'Скрб и утеха', ќе се обидеа да ве направат 50-театри за да го ширите културниот дух... ќе имавте буџет колку што ќе посакавте, а не да не ви даваат една премиера...", така ми рекоа.

"Ви даде ли Баге пари за претстава?", ме опита еден насмеан чичко. "Што им пречи македонскиот 'Скрб и утеха'?", размислуваше гласно.

Мечот на Александар го забодев во малата сценка на битолскиот културен дом. Се заривал тој како света ре-

ликвија во Мала Преспа, Голо Брдо, Родопите, Олимп, Дион, Пиринско, Измир и Мениса, каде што играат и пејат ПЕАНИ Македонците. Голема е таа приказна за патот на театарот "Скрб и утеха" преку македонските сидови и огради. Да ги спомнам актерите кои и ја даруваат својата душа на публиката во малата сала во битолскиот културен дом. Владе Денчов, Зорица Панчиќ, Изабела Новотни, Страшко Милошевски, Тихомир Стојановски... Некој рече дека во гледалиштето имало и од позицијата и од опозицијата. Дневно-политички делби и пранги преку македонскиот дух...такамити братче...такамити земјо моја РАМКОСАНА...

Ноќта кинисавме преку Пелагониското поле во Прилеп. Организатори на настанот беа прилепчани. Добро е што некој се сети да почне. Никогаш не е доцна за Македонија. За македонската потисната историја молчаа многумина. Еден од оние кои го будеа заспаниот македонски интелектуалец од заткарпатскиот сон беше и Симе Пандовски. Десетина-петнаесет години наназад - напред кон бесмртната македонска духовност.

"Жив е Симе, пожив од многумина, со светиот македонски дух, со неговите книги, со зборовите кои не умираат: 'Македонец сум... тоа ми е доволно... дишам и среќен сум...' - така.

Ете, еден од неговите следбеници по македонската светост и светлина секако е и "Скрб и утеха". Актерите кои својата душа и љубов им ја даруваат на гледачите кои ја сакаат уметноста на сцената. Со Господ напред одиме потоа...света и бесмртна е македонската култура...

Тихомир Стојановски

Рубриките ФОРУМ и ПИСМА ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.